

Montserrat Torrent celebra un segle de vida portant per primera vegada l'orgue al Festival Perelada

- **L'organista ha estrenat *Pregària a la Verge de Montserrat per abans d'anar a dormir*, una obra de Bernat Vivancos escrita en cent compassos i inspirada en diversos motius del *Violai***
- **El també organista Joan Seguí ha interpretat Bach, Mompou i Guridi en una vetllada que ha recorregut el repertori, el mestratge i el llegat artístic de l'homenatjada**

Peralada, 6 d'agost de 2026.- El Festival Perelada ha celebrat avui el centenari de l'organista Montserrat Torrent amb un concert que també ha significat la incorporació, per primera vegada, de l'orgue a la programació del cicle. És per aquests dos motius i per l'estrena d'una peça composta per Bernat Vivancos i dedicada a Torrent, que la vetllada d'aquest vespre ha estat molt especial i passarà a la història del Festival. L'església del Carme ha acollit una vetllada concebuda al voltant dels tres grans àmbits que han definit la trajectòria de l'organista barcelonina: Johann Sebastian Bach, la recuperació de la música ibèrica antiga i el compromís amb la creació contemporània. La baixa de darrera hora de Paolo Oreni ha obligat a modificar el programa anunciat. Joan Seguí ha assumit la interpretació de la *Tocata i fuga en re menor, BWV 565* de Bach i no s'ha pogut escoltar la improvisació final sobre temes inspirats en la biografia de l'homenatjada.

Per fer possible aquest primer concert d'orgue en la història del Festival Perelada s'ha instal·lat a l'església del Carme l'orgue mModular Wanderer, format per dotze armaris connectats a una consola de tres teclats i concebut per oferir una sonoritat equivalent a la d'un instrument d'aproximadament un miler de tubs. La seva condició transportable ha permès situar l'orgue al centre d'una celebració que ha reunit repertori, memòria i continuïtat generacional. Albert Blancafort, que ha collaborat en una proposta que ha tingut com a protagonista una intèrpret encara plenament vinculada a

l'estudi, als escenaris i a l'ampliació del repertori del seu instrument, ho ha explicat tot just abans d'iniciar el concert.

Joan Seguí ha obert la vetllada amb la *Tocata i fuga en re menor, BWV 565*, una de les partitures més conegudes atribuïdes a Bach. L'obra ha ofert una entrada de gran empena, amb la contundent declamació inicial de la tocata, entre les sonoritats de l'orgue i la construcció gradual de la fuga. Seguí, nascut a Barcelona el 1996 i format inicialment a l'Escolania de Montserrat, ha debutat al Festival Perelada en una actuació que ha adquirit més pes del previst després de l'absència d'Oreni. Organista titular de l'orgue històric de la basílica de Santa Maria del Mar i organista assistent de la Sagrada Família, pertany a una generació que ha pogut beneficiar-se del camí pedagògic i interpretatiu obert precisament per Montserrat Torrent.

La mateixa homenatjada, que ha estat rebuda pel públic amb una càlida ovació i un respecte reverencial, ha conduït tot seguit el programa cap al repertori al qual ha dedicat una part essencial de la seva vida. El *Segundo tiento de cuarto tono a modo de canción* de Francisco Correa de Arauxo remet directament a la seva ingent tasca de recuperació de la música ibèrica. Torrent va realitzar el primer enregistrament mundial de la integral de la *Facultad orgánica*, el conjunt d'obres publicat per Correa el 1626, i ha definit la relació que manté amb la seva música com una "fascinació misteriosa, poderosa i imparable", segons recull Albert Torrens al text del programa de mà. El *tiento* ha permès escoltar com un mateix motiu musical passava d'una veu a una altra al llarg de diverses seccions, aprofitant els diferents timbres de l'orgue per crear contrastos i matisos expressius.

Bach ha reaparegut amb la *Pastorella en fa major, BWV 590*, ara interpretada per Torrent. Menys solemne i coneguda que la peça inaugural, la partitura s'organitza en quatre moviments, s'inspira en la música pastoral i deixa sentir influències italianes en una successió semblant a la d'una suite. La seva escriptura serena ha aportat un canvi d'atmosfera al concert i ha conduït l'escolta cap a un terreny més íntim. La *Gallarda V* de Joan Baptista Cabanilles ha completat el recorregut per la música antiga. La presència del compositor d'Algemesí ha tingut una significació particular: Torrent li va dedicar el seu primer enregistrament monogràfic, realitzat el 1965 a l'orgue de la basílica de Santa María de los Sagrados Corporales de Daroca i distingit dos anys després amb el Prix du Disque de l'Académie Charles Cros.

La principal aportació nova de la vetllada ha estat l'estrena de *Pregària a la Verge de Montserrat per abans d'anar a dormir*, de Bernat Vivancos, encàrrec del Festival Perelada i obra dedicada a Torrent. El compositor, que conserva una vinculació molt estreta amb el cicle, ha construït la partitura en cent compassos exactes, un per cadascun dels anys de vida de l'organista. Vivancos mateix l'ha definit com una "melodia senzilla, amable, modesta i humil", concebuda com un cant de línies expressives, un *cantabile*, i alhora com un *ricercare*. La idea de recerca remet a una actitud inseparable de la biografia de Torrent: estudiar, aprofundir, revisar les fonts i retornar a la vida músiques que havien restat oblidades durant segles.

La *Pregària* conté, discretament integrats, diversos motius del *Virolai*. El títol concentra també referències molt personals: Montserrat és alhora el nom de l'organista i el de la muntanya; la pregària remet a la seva fe, i la menció a la Verge, a la seva patrona. El darrer segment, "*per abans d'anar a dormir*", introdueix una atmosfera de confiança i consol. Torrent ha assumit l'estrena d'aquesta obra concebuda expressament per a ella, un fet poc habitual en qualsevol trajectòria i encara més excepcional quan la dedicatària i primera intèrpret acaba de complir cent anys. Vivancos, deixeble seu, ja havia vist com l'organista incorporava al repertori *Improvisation I*, una peça que ella mateixa va arribar a considerar una de les que li havien exigít més hores d'estudi. En acabat de la *Pregària*, Torrent ha finalitzat la seva intervenció en la vetllada rebent novament un càlid aplaudiment del públic present a l'església del Carme.

Abans del *Tríptico del Buen Pastor* de Jesús Guridi, Joan Seguí ha incorporat al programa la *Pastoral, Cançó i Dansa núm. 15* de Frederic Mompou. Escrita per a orgue el maig de 1972 i dedicada a la mateixa Montserrat Torrent, és l'única contribució de Mompou al cicle de *Cançons i Danses* destinada originalment a aquest instrument. La inclusió ha reforçat el caràcter biogràfic del concert amb una obra directament lligada a la protagonista i ha sumat Mompou al diàleg entre diferents generacions de creadors catalans. El caràcter contemplatiu de la cançó avança cap a una dansa més viva sense abandonar la senzillesa, la claredat ni aquella atenció als sons més essencials tan característica del compositor.

Seguí ha tancat el programa amb el *Tríptico del Buen Pastor*, compost per Guridi per a l'orgue de la catedral del Buen Pastor de Sant Sebastià i estrenat

durant la dècada de 1950. Els tres moviments —*El rebaño*, *La oveja perdida* i *El buen pastor*— formen una obra extensa, de relat fàcilment recognoscible i profund contingut espiritual. Torrent l'ha interpretada sovint al llarg de la seva carrera, de manera que la seva presència ha funcionat també com un nou reconeixement al repertori que ha transmès. En absència d'Oreni, el tríptic ha esdevingut el punt final d'una vetllada que ha mantingut intacte el sentit de l'homenatge malgrat la supressió de la improvisació prevista.

Amb més de 1.700 concerts, una discografia decisiva per al coneixement de la música ibèrica i un mestratge exercit sobre diverses generacions d'organistes, Montserrat Torrent arriba als cent anys convertida en una figura de referència internacional. El Festival Perelada s'ha afegit amb aquest concert a la commemoració de l'Any Montserrat Torrent i ho ha fet situant-la davant l'instrument, allà on el seu llegat es manifesta amb més precisió: en el contacte directe amb les obres que ha recuperat, estudiat i difós, i amb una composició nova que amplia encara avui el repertori que porta el seu nom.